

CIEĽ ČLOVEKA

VEČNOSŤ V NEBI

1. NA ČO SME NA SVETE?

- *Na svete sme na to, aby sme Boha poznali a milovali, Jemu slúžili a boli spasení, to jest boli s Ním raz večne šťastní v nebi.*
- Veľké písmená v zámenách a pomenovaní Pána Boha označujú, že Boh je niekto väčší ako človek, z úcty a lásky k Nemu.
- V spisovnej slovenčine sa väčšinou veľké písmená pri zámenách nedávajú, rovnako ako aj vo Svätom písme - Biblii.

2. ČO MUSÍME ROBIŤ?

- *Musíme veriť, čo Boh zjavil, a pomocou milosti, ktorú dostávame cez modlitbu a sviatosti, konať, čo Boh prikazuje.*
- *Zjaviť znamená povedať druhému to, čo by sám od seba nemohol vedieť. Kto verí, čo Boh zjavil, a robí, čo Boh prikazuje, má nádej na večný život v nebi.*

- **Nič nie je také dôležité ako stále dôkladnejšie poznávať, čo nám Boh zjavil, a stále dôslednejšie podľa toho žiť. Tu na zemi je všetko pomínutelné a nič nás nemôže urobiť trvalo blaženými. *“Ved’, čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!”* (Mt 16, 26)**
- Skratka Mt 16, 26 inak nazvaná aj “súradnice” znamená, že citát je zo Svätého písma z knihy Evanjelia svätého Matúša (Mt). Prvé dvojčísle znamená hlava alebo kapitola a druhé dvojčísle znamená odsek v kapitole.

- Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh podľa číro dobrotivého rozhodnutia slobodne stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote. Volá ho a pomáha mu, aby ho hľadal, poznával a zo všetkých síl miloval.
- Aby toto volanie zaznievalo po celom svete, poslal Kristus apoštolov, ktorých si vyvolil, a dal im príkaz ohlasovať evanjelium.

- Všetci veriaci v Krista sú povolaní, aby ho odovzdávali z pokolenia na pokolenie, čiže aby ohlasovali vieru.
- Človek môže prirodzeným rozumom s istotou poznať Boha, vychádzajúc z jeho diel. Ale je aj iný druh poznania (*ordo cognitionis*), ktorý človek svojimi silami nijako nemôže dosiahnuť, totiž druh poznania z Božieho zjavenia.